

กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสระดับเริ่มต้น

Apport des activités langagières centrées sur la pédagogie active dans la pratique en classe du français langue étrangère au niveau débutant

สิริจิตต์ เดชอมรชัย*

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ ๒๑ ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้ชิ้นงานเป็นฐานในรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร ๒ (ผ. ๒๐๙) ซึ่งเป็นรายวิชาสำหรับนักศึกษาในระดับเริ่มต้น รวมจำนวน ๓๖ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบสำรวจเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศส แบบประเมินตนเอง และแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน หลังการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับดี และเห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้เป็นประโยชน์อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะที่หลากหลายในการสร้างชิ้นงาน ทั้งด้านภาษาฝรั่งเศส การคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม

คำสำคัญ การเรียนรู้เชิงรุก กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชิ้นงานเป็นฐาน ภาษาฝรั่งเศสระดับเริ่มต้น

Résumé :

La nouvelle tendance de l'éducation du 21e siècle accorde une importance primordiale à la pédagogie active qui vise à développer chez les apprenants les capacités liées à l'analyse, à la synthèse et à la résolution de

problèmes. Cette recherche a pour but, d'une part, de vérifier de quelle façon appliquer la pédagogie active dans la pratique en classe et d'autre part, de mesurer les répercussions de la mise à l'essai de cette approche auprès de 36 étudiants inscrits au cours du *Français de communication II*. Dans le cadre du cours, nous avons opté pour des activités d'apprentissage basées sur des tâches. Les étudiants ont également été amenés à formuler des réflexions linguistiques et procédurales sur la production de leur travail, et ce, par le biais de fiches de travail et d'un journal de bord. Les résultats de cette recherche, dévoilés par l'analyse des données recueillies à partir de questionnaires, ont laissé entrevoir des attitudes positives chez nos apprenants à l'égard de l'organisation des activités et de l'apprentissage du français. Enfin, les étudiants se sont montrés satisfaits d'avoir appliqué activement les connaissances du français, les initiatives, le savoir-travailler en équipe ainsi que diverses compétences dans la réalisation de leurs tâches.

Mot-Clés: Pédagogie active, activités d'apprentissage basées sur des tâches, français du niveau débutant

* รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาภาษาและวัฒนธรรมตะวันตก (ฝรั่งเศส) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๑. บทนำ

แนวโน้มของการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นที่การเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การอภิปราย ตอบคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และประเมินค่าในสิ่งที่เรียนรู้ไป การเรียนรู้เชิงรุกยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติจริง และรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง (learner autonomy) ซึ่งเชื่อว่าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน เพราะผู้เรียนสามารถเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของตนเองและตระหนักถึงข้อบกพร่องของตน รวมถึงเรียนรู้กลวิธีที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ (Cyr, 1996; Bérard, 2009)

การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ดังกล่าวให้แก่ผู้เรียนจึงมิได้มุ่งเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในด้านความรู้เนื้อหาวิชาแก่ผู้เรียนเท่านั้น แต่ควรให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชิ้นงานเป็นฐาน (Task-based learning) นับว่าเป็นแนวคิดสำคัญแนวคิดหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นการบูรณาการความรู้ ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ในการทำงานที่มอบหมายให้สำเร็จ โดยอาจเป็นชิ้นงานจากความร่วมมือกันทำงานเป็นกลุ่ม ดังนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกหัด พัฒนา และใช้ทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการทำชิ้นงาน (Reinhardt, 2009) ทั้งนี้แนวคิดทางการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในฐานะภาษาต่างประเทศในปัจจุบันก็ได้ให้ความสำคัญกับการทำชิ้นงาน (la pédagogie par tâches) เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษา

ดังที่ปรากฏในกรอบมาตรฐานยุโรป (Le cadre européen en commun de référence pour les langues) ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ได้นำภาษาที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงในสังคม นั่นคือผู้เรียนมิใช่แค่รู้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นเท่านั้น แต่ผู้เรียนยังจะต้องฝึกพัฒนาทักษะต่าง ๆ ทั้งทักษะทางภาษาทางสังคม และทักษะในการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยผ่านการลงมือทำชิ้นงานต่าง ๆ และการทำโครงการ รวมทั้งส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (Robert et al., 2011) ทั้งนี้ผลการศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าการใช้โครงการสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ (Nilawan Newprasit & Sirinthorn Seepho, 2015)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้ชิ้นงานเป็นฐานในรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร ๒ (ผ. ๒๐๙) ซึ่งเป็นรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนโดยสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยเป็นรายวิชาสำหรับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาฝรั่งเศสมาก่อน แต่มีความสนใจที่จะเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สาม ในการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น จากการประเมินการทำชิ้นงานต่าง ๆ จากแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นต้น รวมทั้งคำนึงถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับด้านเจตพิสัยและด้านสังคม เช่น เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศส พฤติกรรมในการทำงานกลุ่ม ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีทักษะทางภาษา รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหาเป็น และรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี อันเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑

๒. วัตถุประสงค์

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้ชิ้นงานเป็นฐานของผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสระดับเริ่มต้นในรายวิชา ๘. ๒๐๙ ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร ๒ ภาควิชา ภาษาและวัฒนธรรมตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๓. ทฤษฎีและหลักการ

๓.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชิ้นงานเป็นฐาน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ชิ้นงานเป็นฐาน (Task-based learning – TBL) เป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญคือเน้นที่การปฏิบัติในสถานการณ์จริงผ่านการทำงานหรือโครงการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้ได้ในชีวิตจริง อันจะทำให้เรียนภาษาอย่างมีความหมาย ผู้เรียนจะจดจำได้และจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น (Ellis, 2003; Reinhardt, 2009) ทั้งนี้ Nunan (2004) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนการสอนภาษาที่ใช้การทำงานเป็นฐาน (Task-based instruction) ว่าเน้นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันโดยการให้ภาษาเป้าหมาย ให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝนทั้งการใช้ภาษาและกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ส่วนตัว พยายามเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับกิจกรรมการใช้ภาษาในห้องเรียน

ในการออกแบบชิ้นงานในการเรียนการสอนภาษานั้น Brown (1994) และ Payne (1997) กล่าวว่าควรเป็นงานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริงและงานที่มอบหมายต้องเป็นการบูรณาการทักษะทางภาษา โดยอาจใช้สื่อเอกสารจริงหรือแหล่งเรียนรู้จริง เช่น สุนทรพจน์ ประกาศโฆษณา บทภาพยนตร์ บทเพลง บทละคร การ์ตูน เป็นต้น อีกทั้ง

งานที่มอบหมายนั้นต้องเป็นงานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน อาทิ ให้ผู้เรียนเขียนจดหมายถึงหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ เขียนเอกสารประวัติย่อ กรอกใบสมัครงาน ทั้งนี้ Task-based learning จะเริ่มที่ตัวชิ้นงานก่อน และเมื่อผู้เรียนทำชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายแล้ว ผู้สอนจะให้ความสนใจกับภาษาที่ใช้และตรวจแก้ไขตลอดจนให้ข้อมูลสะท้อนกลับเกี่ยวกับผลงานของผู้เรียน

๓.๒ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชิ้นงานเป็นฐาน

ในทัศนะของ Puren et al. (1998) ผู้สอนต้องพิจารณาว่าเรื่องหรือประเด็นนั้นจะให้ผู้เรียนทำกิจกรรมหรือชิ้นงานอะไรบ้าง ผู้สอนจึงต้องวางแผนการสอนว่าจะใช้ทักษะใดไปสู่การทำกิจกรรมหรือการทำงานอย่างไรได้บ้าง ดังนั้นผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการมอบหมายชิ้นงาน ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์และทักษะต่าง ๆ ที่ต้องการพัฒนา เช่น การอ่านเชิงวิเคราะห์ การพูดอภิปราย การเขียนสรุป การเรียนรู้วิธีการเรียน และความเข้าใจในความหลากหลายระหว่างวัฒนธรรม หรือทักษะรวมหลาย ๆ ทักษะ เป็นต้น

๒. ผู้ทำชิ้นงานหรือผู้มีส่วนร่วมในการทำชิ้นงานนั้น ๆ อาจเป็นผู้เรียนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนกับผู้สอนด้วยก็ได้ โดยอาจเป็นเชิงปฏิสัมพันธ์ (interaction) หรือความสัมพันธ์ในเชิงต่อรองกัน (negotiation)

๓. ประเภทหรือลักษณะของงาน อาทิ กิจกรรมสถานการณ์จำลอง หรือกิจกรรมในสถานการณ์จริงเป็นงานเดี่ยว หรืองานคู่ หรืองานกลุ่มย่อย เป็นต้น

๔. สื่อหรือแหล่งทรัพยากรที่ใช้ในการทำชิ้นงาน เช่น บทอ่าน ภาพ แผนผัง เสียง หรือแบบผสมผสาน

๕. ขั้นตอนและการเตรียมงาน อาทิ เป็นงานที่ใช้ทักษะเดียวหรือหลายทักษะ เป็นงานต่อเนื่อง งานที่ให้เตรียมมาก่อนล่วงหน้าได้ งานที่ทำในห้องหรือภายนอกห้องเรียน งานที่มอบหมายให้ทำก่อนการเรียน ระหว่างการเรียน หรือภายหลังการเรียน เป็นต้น

๖. การตรวจแก้ไขและการประเมินงาน อาจทำได้หลายลักษณะ เช่น การแก้ไขโดยทันทีหรือแก้ไขเป็นรายบุคคล การแก้ไขเฉพาะที่หรือประเด็นสำคัญ การประเมินชิ้นงานเพื่อพัฒนาผู้เรียน หรือจะเป็นการประเมินผลโดยครูผู้สอนหรือให้ผู้เรียนประเมินตนเอง นอกจากนี้ Willis (2005) เสนอว่าการใช้ชิ้นงานเป็นฐานในชั้นเรียนภาษาควรมีกระบวนการหรือขั้นตอนดังนี้

๑) กิจกรรมก่อนทำชิ้นงาน (Pre-task activity) เป็นการแนะนำหัวข้อและงานที่ผู้เรียนต้องทำ ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนได้ทบทวนคำศัพท์หรือประโยคที่เรียนมาแล้ว หรือมีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ประโยคใหม่ ๆ เพิ่มเติม เป็นกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

๒) กระบวนการทำชิ้นงาน ได้แก่ การทำงาน การวางแผน การรายงาน โดยอาจเป็นงานคู่ หรืองานกลุ่มเล็ก ๆ หลังจากนั้นเป็นการรายงานว่าตนหรือกลุ่มของตนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างไร มีข้อสรุปอย่างไร และนำเสนอสิ่งที่ตนหรือกลุ่มค้นพบ โดยอาจเป็นการพูดหรือการเขียน

๓) การให้ข้อมูลสะท้อนกลับผลที่ได้จากการทำชิ้นงาน

ทั้งนี้ Willis (2005) ได้กล่าวถึงประโยชน์ประการสำคัญของการใช้ชิ้นงานเป็นฐานคือมีการใช้ภาษาอย่างมีวัตถุประสงค์และมีความหมาย เป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ซึ่งผู้เรียนต้องมีการใช้ภาษาแบบองค์รวมเป็นแบบบูรณาการ ไม่ได้ใช้เฉพาะเจาะจงที่รูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง (form) ซึ่งเป้าหมายสำคัญของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชิ้นงานเป็นฐานคือการบูรณาการทักษะการใช้ภาษาทั้ง ๔ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีความคล่องแคล่วมากขึ้น สามารถใช้ภาษาของเขาเองได้ โดยผู้สอนต้องสร้างโอกาสในการเรียนรู้ภาษาให้แก่ผู้เรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้น

โดยสรุปในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่ใช้

ชิ้นงานเป็นฐาน (Task-based learning-TBL) นั้น เป้าหมายแรกของกิจกรรมก็คือชิ้นงาน และภาษาก็คือเครื่องมือที่ผู้เรียนใช้ในการทำชิ้นงานนั้น ๆ โดยชิ้นงานจะเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเอาภาษาไปใช้เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล บรรลุผล ซึ่งต้องสะท้อนชีวิตจริงและมุ่งเน้นที่การสื่อความหมาย

๔. วิธีการวิจัย

๔.๑ กลุ่มประชากรในการวิจัย ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชา ฝ. ๒๐๙ ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร ๒ ภาคการศึกษา ๒/๒๕๕๘ จำนวน ๓๖ คน เป็นรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนโดยสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส ภาควิชาภาษาและวัฒนธรรมตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยเป็นรายวิชาสำหรับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาฝรั่งเศสมาก่อน แต่มีความสนใจที่จะเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สาม

๔.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

๑) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑ ภาคการศึกษา หรือ ๑๖ สัปดาห์ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาควบคู่ทักษะการเรียนรู้เชิงรุก อาทิ การวางแผนงาน การลงมือปฏิบัติ การคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล เป็นต้น โดยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกผ่านทางการทำชิ้นงานต่าง ๆ ทั้งงานเดี่ยว งานคู่ และงานกลุ่ม อาทิ การทำแผนผังมโนทัศน์ (concept mapping) สรุปสิ่งที่เรียนไปแล้ว การใช้เทคนิค K-W-L ในการอ่านเรื่อง การเขียนผังการดำเนินงาน การทำโครงงานกลุ่ม การประเมินผลงานของตนเอง (self-evaluation) และการประเมินโดยเพื่อน (peer evaluation) เป็นต้น โดยเมื่อจบกิจกรรมในแต่ละหน่วย/ชิ้นงาน ผู้เรียนจะต้องทำแบบบันทึกการเรียนรู้ด้วย

๒) แบบสำรวจเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษา

ฝรั่งเศส แบบสำรวจเจตคตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำรวจเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศส โดยใช้เทคนิคของ Likert ประกอบด้วยการวัดองค์ประกอบ ๓ ด้าน ได้แก่ ความเชื่อ (cognitive component – belief) ความรู้สึก (affective component – feeling) และพฤติกรรมการปฏิบัติ (conative component – action) รวมทั้งสิ้น ๒๘ ข้อ ระดับความคิดเห็น/ระดับความรู้สึก ๕ ตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด มาก ไม่แน่ใจ น้อย น้อยที่สุด โดยมีข้อความที่เป็นเชิงบวก (positive) รวม ๑๕ ข้อ และเชิงลบ (negative) รวม ๑๓ ข้อ

๓) แบบประเมินตนเองและแบบบันทึกการเรียนรู้ แบบประเมินตนเองเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) เกี่ยวกับกระบวนการคิดและการตรวจสอบตนเองในการทำชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย ส่วนแบบบันทึกการเรียนรู้เป็นปลายเปิด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวน ตรวจสอบ และประเมินการเรียนรู้ของตน ซึ่งนักศึกษาจะต้องทำแบบบันทึกการเรียนรู้หลังจากเรียนจบแต่ละบทและหลังจากทำชิ้นงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น

๔.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

๑. วางแผนกำหนดตารางเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมในการทำชิ้นงานต่าง ๆ

๒. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ โดยในระหว่างที่ดำเนินการสอนนั้น ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนและจดบันทึกหลังสอน

๓. ให้ผู้เรียนทำแบบบันทึกการเรียนรู้เมื่อจบแต่ละหน่วยการเรียน และแบบประเมินตนเองเมื่อทำชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น

๔. หลังจบการเรียนครบทุกหน่วยแล้ว ผู้วิจัยได้สำรวจเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสของ

ผู้เรียน โดยใช้แบบสำรวจเจตคติที่สร้างขึ้น

๕. จัดสนทนากลุ่ม (focus group) ผู้เรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงเจาะลึกเพิ่มเติม โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนคละกัน ได้แก่ ระดับคะแนนดีมาก ดี และระดับปานกลาง รวมจำนวน ๖ คน

๕.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ โดย ๑) วิเคราะห์ผลที่ได้จากแบบประเมินตนเองและแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการแจกแจงความถี่ คำนวณค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ และการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ๒) วิเคราะห์ผลที่ได้จากการสำรวจเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน โดยการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ๓) ประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มผู้เรียน โดยการ

๕. ผลการวิจัย

สังเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

๕.๑ ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มประชากร

นักศึกษากลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ผ. ๒๐๙ ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร ๒ ในภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ จำนวน ๓๖ คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๖๘.๔) เป็นนักศึกษาจากคณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชาการระหว่างประเทศมากที่สุด จำนวน ๑๔ คน (ร้อยละ ๓๘.๘) รองลงมาเป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และภาษาเยอรมัน จำนวน ๓ คน เท่ากัน (ร้อยละ ๘.๓) นอกจากนี้กระจายอยู่คณะ/สาขาวิชาละ ๑ คน (ภาษาอังกฤษ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมสงเคราะห์) ถึง ๒ คน (สังคมวิทยา

และมานุษยวิทยา)

๕.๒ ผลการวิเคราะห์แบบประเมินตนเองของนักศึกษา

ผลจากการวิเคราะห์แบบประเมินตนเองในการทำชิ้นงานของนักศึกษาดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พึงพอใจที่ได้เรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์ และทักษะการทำงานกลุ่ม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๓) นักศึกษา

รองลงมา คือ ได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีในการทำชิ้นงาน/โครงการกลุ่ม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๐) ได้เรียนรู้ทักษะภาษาฝรั่งเศสจากการทำชิ้นงาน/โครงการกลุ่ม และได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการทำชิ้นงาน/โครงการกลุ่ม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๗)

ตารางที่ ๑ ผลการวิเคราะห์แบบประเมินตนเองของ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ระดับความรู้สึก					$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ไม่ แน่ใจ	น้อย	น้อย ที่สุด		
๑. ในการทำชิ้นงาน/โครงการกลุ่ม ข้าพเจ้าได้ใช้ความรู้ต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้วจากในห้อง	๑๔ (๓๘.๙)	๒๒ (๖๑.๑)	—	—	—	๔.๓๘	๔.๓๘
๒. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การแก้ปัญหาการทำงาน/โครงการกลุ่ม	๑๖ (๔๔.๔)	๒๐ (๕๕.๖)	—	—	—	๔.๔๔	๐.๕๐
๓. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์ และทักษะการทำงานกลุ่ม	๒๐ (๕๕.๖)	๑๕ (๔๑.๓)	๑ (๒.๘)	—	—	๔.๕๓	๐.๕๖
๔. ข้าพเจ้าได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการทำชิ้นงาน/โครงการกลุ่ม	๑๘ (๕๐.๐)	๑๓ (๔๓.๖)	๑ (๒.๘)	—	—	๔.๔๗	๐.๕๖
๕. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ทักษะภาษาฝรั่งเศสจากการทำชิ้นงาน/โครงการกลุ่ม	๑๓ (๔๓.๖)	๑๙ (๕๒.๘)	—	—	—	๔.๔๗	๐.๕๑
๖. ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีในการทำชิ้นงาน/โครงการกลุ่ม	๑๙ (๕๒.๘)	๑๖ (๔๔.๔)	๑ (๒.๘)	—	—	๔.๕๐	๐.๕๖
๗. โดยภาพรวม ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชิ้นงานเป็นฐานในรายวิชานี้	๑๖ (๔๔.๔)	๒๐ (๕๕.๖)	—	—	—	๔.๔๔	๐.๕๐

หมายเหตุ คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจระหว่าง ๔.๒๑-๕.๐๐ หมายถึงมากที่สุด; ๓.๔๑-๔.๒๐ หมายถึงมาก; ๒.๖๑-๓.๔๐ หมายถึงปานกลาง; ๑.๘๑-๒.๖๐ หมายถึงน้อย; ๑.๐๐-๑.๘๐ หมายถึงน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับเจตคติ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ไม่ แน่ใจ	น้อย	น้อย ที่สุด			
๖. ข้าพเจ้าคิดว่าควรส่งเสริมให้เรียนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาฝรั่งเศส	๔ (๑๑.๑)	๑๙ (๕๒.๘)	๘ (๒๒.๒)	๒ (๕.๖)	๓ (๘.๓)	๒.๔๗	๑.๐๖	ปรับปรุง
๗. เมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาฝรั่งเศสข้าพเจ้าจะรีบมาเรียน	๑๐ (๒๗.๘)	๒๑ (๕๘.๓)	๕ (๑๓.๙)	—	—	๔.๑๔	๐.๖๔	ดี
๘. ข้าพเจ้าตั้งใจฟังคำอธิบายของอาจารย์	๑๑ (๓๐.๖)	๒๔ (๖๖.๗)	๑ (๒.๘)	—	—	๔.๒๘	๐.๕๑	ดีมาก
๙. ข้าพเจ้ามักจะแอบคุยกันในชั่วโมงภาษาฝรั่งเศส	๒ (๕.๖)	๙ (๒๕.๐)	๑๔ (๓๘.๙)	๙ (๒๕.๐)	๒ (๕.๖)	๓.๐๐	๐.๙๙	ปานกลาง
๑๐. ข้าพเจ้าไม่ประหม่าที่จะพูดภาษาฝรั่งเศสต่อหน้าผู้อื่น	๒ (๕.๖)	๑๐ (๒๗.๘)	๑๙ (๕๒.๘)	๓ (๘.๓)	๒ (๕.๖)	๓.๑๙	๐.๘๙	ปานกลาง
๑๑. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานเมื่อได้เรียนภาษาฝรั่งเศส	๑๕ (๔๑.๗)	๑๙ (๕๒.๘)	๑ (๒.๘)	๑ (๒.๘)	—	๔.๓๓	๐.๖๘	ดีมาก
๑๒. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจที่จะต้องพูดภาษาฝรั่งเศสกับเพื่อน ๆ	๔ (๑๑.๑)	๑๓ (๓๖.๑)	๑๑ (๓๐.๖)	๘ (๒๒.๒)	—	๒.๔๗	๐.๙๖	ปรับปรุง
๑๓. การเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่าย	๑ (๒.๘)	—	๓ (๘.๓)	๒๑ (๕๘.๓)	๑๑ (๓๐.๖)	๔.๑๔	๐.๘๐	ดี
๑๔. ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาฝรั่งเศสให้เก่ง	๒๔ (๖๖.๗)	๑๑ (๓๐.๖)	๑ (๒.๘)	—	—	๔.๖๔	๐.๕๔	ดีมาก
๑๕. การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ในภาษาฝรั่งเศสเป็นเรื่องยุ่งยาก	๓ (๘.๓)	๗ (๑๙.๔)	๑๓ (๓๖.๑)	๑๑ (๓๐.๖)	๒ (๕.๖)	๔.๑๓	๑.๐๔	ดี
๑๖. ข้าพเจ้ามีความถนัดในการเรียนภาษาฝรั่งเศส	๒ (๕.๖)	๘ (๒๒.๒)	๒๔ (๖๖.๗)	๒ (๕.๖)	—	๓.๒๘	๐.๖๖	ปานกลาง

ข้อความ	ระดับเจตคติ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ไม่ แน่ใจ	น้อย	น้อย ที่สุด			
๑๗. ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดภาษาฝรั่งเศสเพราะกลัวพูดผิด	๒ (๕.๖)	๑๑ (๓๐.๖)	๑๑ (๓๐.๖)	๙ (๒๕.๐)	๓ (๘.๓)	๓.๐๐	๑.๐๗	ปานกลาง
๑๘. ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าจะเลือกเรียนภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาฝรั่งเศส	๒ (๕.๖)	๕ (๑๓.๙)	๑๕ (๔๑.๗)	๑๒ (๓๓.๓)	๒ (๕.๖)	๓.๑๙	๐.๙๕	ปานกลาง
๑๙. เมื่ออยู่นอกห้องเรียนข้าพเจ้าชอบคุยมากกว่าทบทวนบทเรียนฝรั่งเศส	๒ (๕.๖)	๑๙ (๕๒.๘)	๑๔ (๓๘.๙)	๑ (๒.๘)	—	๒.๖๗	๐.๖๔	ปานกลาง
๒๐. เมื่อเรียนภาษาฝรั่งเศสไม่เข้าใจทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้	๓ (๘.๓)	๓ (๘.๓)	๑๕ (๔๑.๗)	๑๑ (๓๐.๖)	๔ (๑๑.๑)	๓.๒๗	๑.๐๖	ปานกลาง
๒๑. เวลาอาจารย์มอบหมายงานที่เป็นภาษาฝรั่งเศสข้าพเจ้าจะรีบทำทันที	๔ (๑๑.๑)	๑๗ (๔๗.๒)	๑๓ (๓๖.๑)	๒ (๕.๖)	—	๓.๖๔	๑.๐๖	ดี
๒๒. การมาเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นสิ่งที่คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป	๑๓ (๓๖.๑)	๒๒ (๖๑.๑)	๑ (๒.๘)	—	—	๔.๓๓	๐.๕๓	ดีมาก
๒๓. ข้าพเจ้าชอบดูเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับประเทศฝรั่งเศส	๕ (๑๓.๙)	๑๑ (๓๐.๖)	๑๓ (๓๖.๑)	๕ (๑๓.๙)	๒ (๕.๖)	๓.๓๓	๑.๐๗	ปานกลาง
๒๔. ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่อาจารย์งดเรียนภาษาฝรั่งเศส	๒ (๕.๖)	๑ (๒.๘)	๑๙ (๕๒.๘)	๑๒ (๓๓.๓)	๒ (๕.๖)	๓.๓๐	๐.๘๖	ปานกลาง
๒๕. การเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นสิ่งที่มีความหมายสามารถนำความรู้ไปใช้ได้	๒๒ (๖๑.๑)	๑๔ (๓๘.๙)	—	—	—	๔.๖๑	๐.๔๙	ดีมาก
๒๖. ถ้าเพื่อนชวนให้เรียนภาษาฝรั่งเศสต่ออีกข้าพเจ้าจะตอบรับทันที	๑๐ (๒๗.๘)	๑๕ (๔๑.๗)	๑๐ (๒๗.๘)	๑ (๒.๘)	—	๓.๙๔	๐.๘๓	ดี

ข้อความ	ระดับเจตคติ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ไม่ แน่ใจ	น้อย	น้อย ที่สุด			
๒๗. ข้าพเจ้าตั้งใจมาเรียนภาษาฝรั่งเศสทุกครั้ง	๑๓ (๓๖.๑)	๑๙ (๕๒.๘)	๔ (๑๑.๑)	—	—	๔.๒๕	๐.๖๕	ดีมาก
๒๘. เวลาเรียนภาษาฝรั่งเศสข้าพเจ้าอยากให้หมดชั่วโมงเร็ว ๆ	๑ (๒.๘)	๒ (๕.๖)	๑๔ (๓๘.๙)	๑๑ (๓๐.๖)	๘ (๒๒.๒)	๓.๖๓	๐.๙๙	ดี
เจตคติในภาพรวม						๓.๕๘	๐.๘๑	ดี

หมายเหตุ คะแนนเฉลี่ยเจตคติระหว่าง ๔.๒๑–๕.๐๐ หมายถึงดีมาก; ๓.๔๑–๔.๒๐ หมายถึงดี; ๒.๖๑–๓.๔๐ หมายถึงปานกลาง; ๑.๘๑–๒.๖๐ หมายถึงต่ำ; ๑.๐๐–๑.๘๐ หมายถึงต่ำมาก

๕.๔ ผลการสังเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้ การสนทนากลุ่มของนักศึกษา

ผลจากการสังเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่บันทึกว่าตนได้เรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการที่ไม่มีพื้นฐานมาก่อน ทั้งการสนทนาเป็นภาษาฝรั่งเศสในชีวิตประจำวันและกฎไวยากรณ์ที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อไป อีกทั้งได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ ในการทำงานกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการสนทนากลุ่มที่นักศึกษาเห็นว่าได้รับประโยชน์อย่างมากจากการทำงานกลุ่มได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเติมเต็มกัน รู้สึกภาคภูมิใจในบทบาทของตนที่มีต่อกลุ่ม ได้แสดงความสามารถของตน ขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้จากเพื่อน ๆ อย่างหลากหลาย อาทิ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การบริหารเวลา เป็นต้น อนึ่งข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้และการสนทนากลุ่มมีความสอดคล้องกับผลที่ได้จากแบบประเมินตนเองดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

๖. สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้ชิ้นงานเป็นฐานในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลในประเด็นหลักได้ดังนี้

๑) ผลการศึกษาจากแบบประเมินตนเอง แบบบันทึกการเรียนรู้ และการสนทนากลุ่มมีความสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน โดยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ได้เรียนรู้การจัดการเรียนรู้ของตนเอง เช่น การวางแผนการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้พยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการวางแผน และการตรวจสอบการเรียนรู้จากการทำชิ้นงาน/กิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนได้จัดกลุ่มทำงานในหลายลักษณะ อาทิ ทำงานกับเพื่อนสนิท บางกิจกรรมเป็นการคละกลุ่มตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาฝรั่งเศส หรือบางครั้งเป็นการคละแบบสุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่คณะผู้วิจัยเห็นว่านักศึกษาจะมีความกระตือรือร้นและสนุกในการทำงานร่วมกัน ได้เรียนรู้ช่วยเหลือกัน เพื่อนที่เก่งกว่าจะอธิบายให้เพื่อนที่เรียนอ่อนกว่าฟัง ช่วยสรุปประเด็น เป็นต้น

๒) ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้วิจัยได้คำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ ดังที่ Ames (1990) ได้เสนอแนะไว้ว่าควรให้

ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของงานที่ได้รับมอบหมาย เน้นความเป็นอิสระในการทำงาน (autonomy) ให้โอกาสผู้เรียนได้เป็นผู้นำกิจกรรม กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่ม เพื่อให้ได้เรียนรู้การแก้ปัญหาและการประเมินสถานการณ์ โดยผู้เรียนจะทราบถึงความคาดหวังของผู้สอนด้วยเพื่อให้สามารถวางแผนและทำงานให้สามารถสำเร็จลุล่วงได้

๓) ผลจากการสำรวจเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชา ฝ. ๒๐๙ ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร ๒ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเจตคติอยู่ในระดับดี โดยเฉพาะประเด็นความตั้งใจในการมาเรียนภาษาฝรั่งเศส รู้สึกดีใจที่ได้เรียนภาษาฝรั่งเศส และรู้สึกว่าการเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ (ตารางที่ ๒) ในประเด็นนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาที่มาลงทะเบียนเรียนเป็นนักศึกษาที่มีความตั้งใจและมีความสนใจในการเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นอย่างมาก โดยต้องการเรียนรู้เป็นภาษาที่ ๓ โดยเฉพาะนักศึกษาที่มาจากคณะรัฐศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ผลการศึกษาดังกล่าวอาจสะท้อนได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีแรงจูงใจ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของตนเอง ดังที่นักการศึกษา (Lefrançois, 1991) กล่าวว่าแรงจูงใจของผู้เรียนจะส่งผลต่อการกำกับ ดูแล และจัดการการเรียนรู้ของตนเองด้วย

๗. ข้อเสนอแนะ

๗.๑ ข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติ

๑. การมอบหมายชิ้นงานต่าง ๆ ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเลือกงานตามความสนใจ และควรมอบหมายงานที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนให้มากที่สุด (authentic) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของงานนั้น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ควรเป็นงานที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ประมวลและสังเคราะห์สิ่งที่ได้เรียนรู้มา และได้ใช้ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา รวมทั้งส่ง

เสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ ความสามารถของตน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนให้ตื่นตัวในการเรียนรู้ของตน (active learner) (Nunan, 1994) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ต้องสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นนักเรียนรู้ (learner) เป็นผู้นำ (leader) ตลอดจนเป็นนวัตกรรม (innovator) ที่สามารถสร้างความรู้เอง

๒. ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชิ้นงานเป็นฐาน ความคิดนั้น ควรมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนหลายรูปแบบ เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่ผู้สอนเห็นว่าจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทักษะการคิดควบคู่กับการพัฒนาทักษะทางสังคม ทั้งนี้ในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียนอาจเน้นเรื่องบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การรับฟังผู้อื่น เป็นต้น โดยอาจใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) ในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น

๓. การจัดการเรียนการสอนเชิงรุกให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงบทบาทของตนในการจัดการเรียนการสอนด้วย (Laverty, 2000; Shintani, 2014) เช่น ควรเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน (Teacher as a facilitator) เป็นผู้ให้คำปรึกษา (counselor) เป็นผู้ช่วยให้ข้อมูลและเป็นแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียน (personal-resources) รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative work) และการสอนแบบเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ (interactive modes of instruction) เพื่อพัฒนาทักษะสังคม (social skill) แก่ผู้เรียน

๗.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การสรุปผลการศึกษามีข้อสรุปที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เช่น แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถทางภาษาฝรั่งเศส นอกจากนั้นอาจเพิ่มเติมการวัดคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เช่น แบบวัดทักษะการคิด หรือทักษะสังคม หรืออาจ กระบวนการคิดของตนด้วยวาจา (verbal report)
 เพิ่มวิธีการวัดประเมินที่ให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอด เป็นต้น ซึ่งอาจจะทำให้ได้ผลสรุปที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Ames, C. (1990). Motivation: What teachers need to know. *Teachers College Record*, 91: 409–421.
- Bérard, E. (2009). Les tâches dans l'enseignement du FLE: rapport à la réalité et dimension didactique in *Le Français dans le monde*, Recherche et applications, 45, 36–44.
- Brown, H.D. (1994). *Teaching by principles. An interactive approach to language pedagogy*. Englewood Cliffs: Prentice Hall Regents.
- Cyr, P. (1996). *Le point sur les stratégies d'apprentissage d'une langue seconde*. Anjou: Les Editions CEC.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Laverty, C.Y. (2000). *Resource-based learning: Gateway to information literacy*. Department of Information Studies, Aberystwyth University.
- Lefrançois, G.R. (1991). *Psychology for teaching*. Belmont: Wadsworth Publishing.
- Newprasit, N., & Seepho, S. (2015). The effects of a Project-based learning approach on the improvement of English language skills in *Journal of Applied Language Studies and Communication*, 1(1), 16–51.
- Nunan, D. (1994). *The learner-centred curriculum*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Payne, D.A. (1997). *Applied educational assessment*. Belmont, CA: Wadsworth Publishing.
- Reinhardt, C. (2009). Pour une application des trois compétences du CECR en classe : une synthèse pragmatique des propositions de la pédagogie du projet et de l'enseignement/apprentissage par les tâches. *Le Français dans le monde*, Recherche et applications, 45–53.
- Robert, J.-P., Rosen, É., & Reinhardt, C. (2011). *Faire classe en FLE. Une approche actionnelle et pragmatique*. Paris: Hachette.
- Shintani, N. (2014). Using tasks with young beginner learners: the role of the teacher. *Innovation in Language Learning and Teaching*, 8(3), 279–294.
- Willis, J. (2005). *A framework for task-based learning*. Harlow: Longman.